

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS, KURIA ĮGYVENDINAMOS SU MOKESČIŲ
SUTARTIMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS, SKIRTOS UŽKIRSTI KELIĄ
MOKESČIŲ BAZĖS EROZIJAI IR PELNO PERKĖLIMUI IR 2001 M. KOVO 19
D. PASIRAŠYTOS DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS
JUNGTINĖS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS SUTARTIES DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO PRIEAUGIO
PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ
SLĖPIMO PREVENCIJOS, SU PAKEITIM AIS, ATLIKTAIS PROTOKOLU,
APIBENDRINTAS TEKSTAS**

Šiame dokumente pateikiamas apibendrintas 2001 m. kovo 19 d. Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės sutarties dėl pajamų bei kapitalo prieaugio pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos („Sutartis“) tekstas, su pakeitimais, atliktais vadovaujantis Daugiašalės konvencijos, kuria įgyvendinamos su mokesčių sutartimis susijusios priemonės, skirtos užkirsti kelią mokesčių bazės erozijai ir pelno perkėlimui („Daugiašalė konvencija“), kurią Jungtinė Karalystė ir Lietuva pasirašė 2017 m. birželio 7 d., nuostatomis.

Šį dokumentą bendrai parengė Jungtinės Karalystės ir Lietuvos Respublikos kompetentingi asmenys ir jame pateikiamas bendras abiejų valstybių supratimas dėl Sutarties pakeitimų, atliktų vadovaujantis Daugiašalės konvencijos nuostatomis.

Dokumentas parengtas vadovaujantis Jungtinės Karalystės išreikšta pozicija dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. birželio 29 d. buvo pateikta depozitarui ir Lietuvos pozicija dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. rugsėjo 11 d. pateikta depozitarui. Šios pozicijos dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties gali būti keičiamos kaip numatyta pačioje Daugiašalėje konvencijoje. Pozicijos dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties keitimas gali keisti Daugiašalės konvencijos poveikį Sutarčiai.

Autentiškiems teisiniams Sutarties ir Daugiašalės konvencijos tekstams teikiama pirmenybė ir jie laikomi galiojančiais teisiniais dokumentais.

Sutarties nuostatomis taikomos Daugiašalės konvencijos nuostatos šiame dokumente pateikiamos langeliuose su nuoroda į atitinkamas Sutarties nuostatas. Langeliai, kuriuose pateiktos Daugiašalės konvencijos nuostatos, iš esmės parengti vadovaujantis 2017 m. EBPO pavyzdinės mokesčių konvencijos nuostatų išdėstymo tvarka.

Daugiašalės konvencijos teksto pakeitimai atlikti siekiant suvienodinti Daugiašalėje konvencijoje vartojamas sąvokas su Sutartyje vartojamomis sąvokomis (kaip pvz., „Sutartis, kuriai taikoma Konvencija“ ir „Sutartis“, „Susitariančios Jurisdikcijos“ ir „Susitariančiosios Valstybės“) siekiant palengvinti Daugiašalės konvencijos nuostatų suprantamumą. Tikimasi, kad sąvokų pakeitimai padidins dokumento aiškumą, tačiau nepakeis Daugiašalės konvencijos nuostatų esmės. Taip pat atlikti pakeitimai Daugiašalės konvencijos nuostatų dalyse, kuriose aprašomos galiojančios Sutarties nuostatos: siekiant aiškumo, aprašomoji kalba buvo pakeista teisinėmis nuorodomis į galiojančias nuostatas.

Bet kokių atveju, į Sutarties nuostatas ar Sutartį pateiktos nuorodos turi būti laikomos nuorodomis į Sutartį su pakeitimais, atliktais vadovaujantis Daugiašalės konvencijos nuostatomis, jeigu šios Daugiašalės konvencijos nuostatos įsigaliojo.

Nuorodos

Daugiašalės konvencijos ir Sutarties autentiškus teisinius tekstus galima rasti:

Jungtinėje Karalystėje:

http://www.legislation.gov.uk/ukxi/2002/2847/pdfs/ukxi_20022847_en.pdf

Lietuvoje:

<https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.A6F213B532EB> (Sutartis), <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/56a279f0cbc311e8bf37fd1541d65f38> (Daugiašalė konvencija)

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Jungtinės Karalystės poziciją dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. birželio 29 d. buvo pateikta depozitarui ir Lietuvos poziciją dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties, kuri ją ratifikavus 2018 m. rugsėjo 11 d. pateikta depozitarui, galima rasti: [Daugiašalės konvencijos depozitaro \(EBPO\) tinklapyje.](#)

Daugiašalės konvencijos nuostatos, taikomos Sutarčiai, neįsigalioja tokiomis pačiomis datomis kaip pirminės Sutarties nuostatos. Kiekviena Daugiašalės konvencijos nuostata gali įsigalioti skirtingomis datomis, priklausomai nuo mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, rūšių (mokesčiai, išskaitomi prie šaltinio ar kiti taikomi mokesčiai) ir nuo Jungtinės Karalystės bei Lietuvos pasirinkimų pozicijose dėl Daugiašalės konvencijos nuostatų taikymo apimties.

Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentų deponavimo datos: 2018 m. birželio 29 d. Jungtinei Karalystei ir 2018 m. rugsėjo 11 d. Lietuvai.

Daugiašalės konvencijos įsigaliojimo data: 2018 m. spalio 1 d. Jungtinei Karalystei ir 2019 m. sausio 1 d. Lietuvai.

Jeigu šiame dokumente nenumatyta kitaip, Daugiašalės konvencijos nuostatos turi poveikį Sutarčiai:

- Jungtinėje Karalystėje ir Lietuvoje, mokesčių, išskaitomų prie šaltinio, atžvilgiu nuo 2019 m. sausio 1 d.;
- Jungtinėje Karalystėje, nuo 2020 m. balandžio 1 d. pelno mokesčio atžvilgiu ir nuo 2020 m. balandžio 6 d. pajamų bei kapitalo prieaugio mokesčio atžvilgiu; ir

- visų kitų Lietuvoje imamų mokesčių atžvilgiu, kai imami mokesčiai mokestiniais laikotarpiais, prasidedančiais 2019 m. liepos 1 d. arba po jos.

DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS AIRIJOS JUNG TINĖS KARALYSTĖS VYRIAUSYBĖS IR LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIS DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS

Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos Vyriausybė;

[**PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi**] [Siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų bei kapitalo prieaugio pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos];

Daugiašalės konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi pakeičiamas tekstas, nurodantis ketinimą panaikinti dvigubą apmokestinimą, pateiktas šios Sutarties preambulėje:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 6 STRAIPSNIS – SUTARTIES, KURIAI TAIKOMA KONVENCIJA, TIKSLAS

Ketindamos panaikinti dvigubą pajamų apmokestinimą atsižvelgiant į mokesčius, kuriems taikoma *ši Sutartis*, nesudarant neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti *šioje Sutartyje* nustatytomis lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių jurisdikcijai pavaldiems rezidentams),

Susitarė:

1 straipsnis
Asmenys, kuriems taikoma sutartis

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis
Mokesčiai, kuriems taikoma sutartis

(1) Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, nesvarbu, kokiu būdu jie imami.

(2) Pajamų ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų ar nuo pajamų dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo.

(3) Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra būtent šie:

(a) Lietuvos atveju:

(i) juridinių asmenų pelno mokestis; ir

(ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu");

(b) Jungtinės Karalystės atveju:

(i) pajamų mokestis;

(ii) įmonių mokestis; ir

(iii) kapitalo prieaugio mokestis;

(toliau vadinami "Jungtinės Karalystės mokesčiu").

(4) Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškais arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems imti papildomai ar vietoj šiuo metu galiojančių mokesčių po šios Sutarties pasirašymo dienos. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius esminius jų atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis **Bendri apibrėžimai**

(1) Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

(a) terminas „Lietuva“ - tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritorija ar bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius;

(b) terminas „Jungtinė Karalystė“ - tai Didžioji Britanija ir Šiaurės Airija, įskaitant bet kokią teritoriją už Jungtinės Karalystės teritorinės jūros, kuri pagal tarptautinę teisę yra arba pagal Jungtinės Karalystės įstatymus dėl kontinentinio šelfo vėliau gali būti paskirta teritorija, kurioje Jungtinė Karalystė gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną, gruntą ir jų gamtos išteklius;

(c) terminas „nacionalinis subjektas“:

(i) Lietuvos atveju - tai bet kuris fizinis asmuo, turintis Lietuvos Respublikos pilietybę; ir bet kuris juridinis asmuo, bendrija, asociacija ar kitas subjektas, kuris tokį statusą įgijo pagal Lietuvos Respublikoje galiojančius įstatymus;

(ii) Jungtinės Karalystės atveju - tai bet kuris Britanijos pilietis ar bet kuris Britanijos subjektas, neturintis kitos Britų Sandraugos šalies ar teritorijos pilietybės, jei jis turi teisę gyventi Jungtinėje Karalystėje, ir bet kuris juridinis asmuo, bendrija, asociacija ar kitas subjektas, kuris tokį statusą įgijo pagal Jungtinėje Karalystėje galiojančius įstatymus;

(d) terminai „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ - tai Lietuva arba Jungtinė Karalystė, kaip reikalauja kontekstas;

(e) terminas „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kurią kitą asmenų organizaciją, tačiau, atsižvelgiant į šio straipsnio 2 dalį, neapima bendrijos;

(f) terminas „kompanija“ - tai bet kokia korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

(g) terminai „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ - tai atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

(h) terminas „tarptautinis gabenimas“ - tai gabenimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

(i) terminas „kompetentingas asmuo“:

(i) Lietuvos atveju - finansų ministras ar jo įgaliotasis atstovas; ir

(ii) Jungtinės Karalystės atveju - Vidaus pajamų tarnybos (Inland Revenue) komisari ar jų įgalioti atstovai.

(2) Bendrija, kuriai šis statusas suteikiamas pagal Lietuvos įstatymus ir kuri pagal Lietuvos įstatymus laikoma apmokestinamu vienetu, šios Sutarties tikslams traktuojama kaip asmuo.

(3) Susitariančiajai Valstybei taikant šią Sutartį, bet kuris joje neapibrėžtas terminas, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus dėl mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis.

4 straipsnis Rezidavimas

(1) Šioje Sutartyje terminas „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ - tai bet kuris asmuo, kuris pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės inkorporavimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje turi mokesčių įpareigojimų; šis terminas neapima jokio asmens, kuris toje Susitariančiojoje Valstybėje turi mokesčių įpareigojimų tik todėl, kad joje turi pajamų ar kapitalo prieaugio pajamų šaltinį.

(2) Jei pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas pagal tokias taisykles:

(a) jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Susitariančiosiose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (jo gyvybinių interesų centras);

(b) jei negalima nustatyti, kurioje Susitariančiojoje Valstybėje yra asmens gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

(c) jei asmuo paprastai gyvena abiejose Susitariančioiose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

(d) jei asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

(3) Jei pagal šio straipsnio 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu. Jeigu tokio susitarimo nėra, Sutarties tikslams toks asmuo neturi teisės reikalauti šioje Sutartyje numatytų mokesčių lengvatų ar išimčių.

5 straipsnis **Nuolatinė buveinė**

(1) Šioje Sutartyje terminas „nuolatinė buveinė“ - tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla ar tik jos dalis.

(2) Terminas „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

(a) vadovybės buvimo vietą;

(b) filialą;

(c) įstaigą;

(d) gamyklą;

(e) dirbtuvę; ir

(f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

(3) Statybos aikštelė, statybos, surinkimo ar instaliavimo objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, jei tokia aikštelė ar objektas trunka ilgesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį.

(4) Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad terminas „nuolatinė buveinė“ neapima:

(a) patalpų, kurios skirtos tik įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, naudojimo;

(b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo;

(c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

(d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;

(e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriai kitai parengiamajai ar pagalbinei įmonės veiklai vykdyti, laikymo;

(f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a) - e) punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jeigu visa šios nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra parengiamojo ar pagalbinio pobūdžio.

Daugiašalės konvencijos 13 straipsnio 4 dalis taikoma šios Sutarties 5 straipsnio 4 daliai:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 13 STRAIPSNIS – SIEKIS DIRBTINAI IŠVENGTI NUOLATINĖS BUVEINĖS STATUSO PASINAUDOJANT KONKREČIAI VEIKLAI TAIKOMOMIS IŠIMTIMIS

Šios Sutarties 5 straipsnio 4 dalis netaikoma nuolatinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pat ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje ir:

a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal *šios Sutarties* nuostatas; ar

b) bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje vykdomos veiklos derinio rezultatas, arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose, nėra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios komercinės-ūkinės veiklos dalis

(5) Nepaisant šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma šio straipsnio 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka įmonės naudai, jei tokio asmens veikla nėra apribota šio straipsnio 4 dalyje minima veikla, dėl kurios, kai ji vykdoma per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ta vieta nebūtų laikoma nuolatinė buveine.

(6) Vien tik dėl to, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisionierių ar bet koki kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, nelaikoma, kad ji toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei tokia šių asmenų veikla sudaro jų įprastinės veiklos dalį. Tačiau kai visa arba beveik visa tokio agento veikla yra vykdoma tos įmonės vardu, šioje straipsnio dalyje jis nelaikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu agentu.

(7) Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja kitą kompaniją, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę ar kitaip) toje kitoje Valstybėje, arba pati yra tokios kompanijos kontroliuojama, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

Daugiašalės konvencijos 15 straipsnio 1 dalis taikoma šios Sutarties nuostatomis:

**DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 15 STRAIPSNIS – ASMENS, GLAUDŽIAI
SUSIJUSIO SU ĮMONE, APIBRĖŽTIS**

Taikant šios Sutarties 5 straipsnio nuostatas, asmuo yra glaudžiai susijęs su įmone, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju, asmuo laikomas glaudžiai susijusiu su įmone, jeigu kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai kompanija, daugiau nei 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar kontroliuojamo akcinio kapitalo kompanijoje) arba jeigu kitam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai kompanija, daugiau nei 50 proc. visų kompanijos akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar kontroliuojamo akcinio kapitalo kompanijoje).

**6 straipsnis
Pajamos iš nekilnojamojo turto**

(1) Pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

(2) Terminas „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties tikslais turtas, papildantis nekilnojamąjį turtą, būtent pastatai, gyvuliai ir žemės bei miškų ūkyje naudojama įranga, teisės, kurioms taikomos bendrojo įstatymo dėl žemės nuosavybės nuostatos, būtent bet kokie opcionai ar panaši teisė įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufuktas ir teisės į kintamą ar pastovų atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos

eksploatuoti, traktuojami taip pat kaip nekilnojamasis turtas; laivai bei orlaiviai nelaikomi nekilnojamoju turtu.

(3) Šio straipsnio 1 dalis taikoma pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant ar bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

(4) Kai akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje suteikia tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamoju turtu, pajamos, gautos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

(5) Šio straipsnio 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis **Komercinės-ūkinės veiklos pelnas**

(1) Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo jokios komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė tokią veiklą minėtu būdu vykdo, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tokia to pelno dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

(2) Atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitariančiojoje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kurį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir būtų visiškai nepriklausoma, kai turi reikalų su įmone, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

(3) Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama išskaičiuoti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, nesvarbu, ar jos būtų patirtos Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, ar kitur.

(4) Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, kai ta nuolatinė buveinė tik pirkto įmonei gaminius ar prekes.

(5) Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

(6) Kai pelnas apima pajamas ar kapitalo prieaugio pajamas, kurios atskirai aptiriamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos tų kitų straipsnių nuostatomis įtakos neturi.

8 straipsnis

Jūrų ir oro transportas

(1) Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

(2) Šio straipsnio tikslams įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant jūrų laivus ar orlaivius, apima:

(a) pelną, gaunamą nuomojant jūrų laivus ar orlaivius be įgulos; ir

(b) pelną, gaunamą naudojant, laikant ar nuomojant konteinerius (įskaitant gabenant konteineriais pervežimams naudojamas priekabas ir susijusius įrengimus), reikalingus gaminių ar prekių gabenimui; jeigu tokia nuoma arba toks naudojimas, laikymas ar nuoma kiekvienu atveju atitinkamai turi tik neesminį ryšį su įmonės vykdomu jūrų laivų ar orlaivių naudojimu tarptautiniam gabenimui.

(3) Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taip pat taikomos pelniui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar gabenimus vykdančioje tarptautinėje organizacijoje, bet tik tai taip gauto pelno daliai, kuri yra priskiriama dalyviui atsižvelgiant į jo dalį bendroje veikloje.

9 straipsnis

Asocijuotos įmonės

(1) Tuo atveju, kai:

(a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale; arba

(b) tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale;

ir kai kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba sudaroma kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

(2) **[PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 17 straipsnio 1 dalimi]** [Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų buvusios tokios sąlygos, kokios yra nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje mokamą tokio

pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip tokią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.]

Daugiašalės konvencijos 17 straipsnio 1 dalis keičia šios Sutarties 9 straipsnio 2 dalį:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 17 STRAIPSNIS – ATITINKAMI PATIKSLINIMAI

Kai *Susitariančioji Valstybė* įskaičiuoja į tos *Susitariančiosios Valstybės* įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos *Susitariančiosios Valstybės* įmonės pelnas toje kitoje *Susitariančiojoje Valstybėje*, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos *Susitariančiosios Valstybės* įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita *Susitariančioji Valstybė* atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia patikslinti, atsižvelgiama į kitas Sutarties, kuriai taikoma *ši Sutartis*, nuostatas, o prireikus *Susitariančiųjų Valstybių* kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

10 straipsnis **Dividendai**

(1) Dividendai, kuriuos kompanija, *Susitariančiosios Valstybės* rezidentė, moka kitos *Susitariančiosios Valstybės* rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

(2) Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje *Susitariančiojoje Valstybėje* ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, bet jei gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

(a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jei faktiškasis savininkas yra kompanija, kuri dividendus mokančioje kompanijoje tiesiogiai kontroliuoja ne mažiau kaip 25 procentus balsų;

(b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

(3) Šiame straipsnyje terminas „dividendai“ - tai pajamos iš akcijų ar kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skolinės pretenzijos, taip pat pajamos iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų, taip pat apima bet kokias kitas pajamas, pagal *Susitariančiosios Valstybės*, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, įstatymus traktuojamas kaip kompanijos dividendai ar skirstomas pelnas.

(4) Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o kontrolinis akcijų paketas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai šios Sutarties 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

(5) Kai kompanija, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai akcijų paketas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze, taip pat ta kita Valstybė taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno kompanijų nepaskirstyto pelno mokesčiu netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus ar nepaskirstytą pelną, visą ar tik jo dalį, sudaro pelnas ar pajamos, gauti toje kitoje Valstybėje.

(6) **[PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 ir 4 dalimis ¹]** [Šio straipsnio nuostatos netaikomos, jei bet kokio asmens, susijusio su akcijų ar kitų teisių, už kurias mokami dividendai, sukūrimu ar perleidimu, pagrindinis tikslas ar vienas pagrindinių tikslų - pasinaudoti šiuo straipsniu tokio sukūrimo ar perleidimo dėka.]

11 straipsnis **Palūkanos**

(1) Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

(2) Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurioje jos susidaro, bet jei gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

(3) Nepaisant šio straipsnio 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje, jei toks rezidentas yra faktiškasis palūkanų savininkas, o:

¹ Taikant Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 4 ir 7 dalis, žr. į apibendrintą tekstą 28 psl.

(a) palūkanų mokėtojas arba gavėjas yra Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, jos politinis padalinys ar vietos valdžia arba tos Vyriausybės, politinio padalinio ar vietos valdžios agentūra ar įstaiga;

(b) palūkanos mokamos už Jungtinės Karalystės Eksporto kreditų garantijos departamento arba bet kokios panašaus pobūdžio organizacijos, įsteigtos vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių po šios Sutarties pasirašymo dienos (Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nustato, ar tokios organizacijos yra panašaus pobūdžio), suteiktą, garantuotą ar apdraustą paskolą arba bet kokią jų garantuotą ar apdraustą skolinę pretenziją ar kreditą);

(c) palūkanos mokamos už Anglijos Banko ar Lietuvos Banko suteiktą, garantuotą ar apdraustą paskolą; arba

(d) palūkanos mokamos už išsiskolinimą, susidarantį, kai kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė parduoda kreditan bet kokią pramoninę, komercinę ar mokslinę įrangą pirmiau minėtos Valstybės įmonei, išskyrus kai pardavimas vyksta ar išsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

(4) Šiame straipsnyje terminas „palūkanos“ - tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių pretenzijų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu ar ne, o Jungtinės Karalystės atveju - nesvarbu, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne ar ne, o būtent - tai pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ar skoliniais įsipareigojimais susijusias priemokas ir premijas. Terminas „palūkanos“ neapima jokių pajamų, kurios pagal šios Sutarties 10 straipsnio nuostatas traktuojamos kaip dividendai.

(5) Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinė pretenzija, už kurią mokamos palūkanos, yra efektyviai susijusi su tokia nuolatine buveine ar nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

(6) Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei jų mokėtojas yra pati Valstybė, tos Valstybės politinis padalinys, vietos valdžia ar rezidentas. Tačiau, kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado išsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokias palūkanas moka ta nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė yra.

(7) Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens mokamų palūkanų suma, nesvarbu dėl kokios priežasties, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių

santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai palūkanų sumai. Tokiu atveju, išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

(8) [PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 ir 4 dalimis ²] [Šio straipsnio nuostatos netaikomos, jei bet kokio asmens, susijusio su skolinės pretenzijos, už kurią mokamos palūkanos, sukūrimu ar perleidimu, pagrindinis tikslas ar vienas pagrindinių tikslų - pasinaudoti šiuo straipsniu tokio sukūrimo ar perleidimo dėka.]

12 straipsnis **Honoraras**

(1) Honoraras, susidarantis vienoje Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

(2) Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurioje jis susidaro, bet jei gavėjas yra faktiškasis honoraro savininkas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

(a) 5 procentai bendros honoraro sumos, mokamos už pramoninės, komercinės ar mokslinės įrangos naudojimą;

(b) 10 procentų bendros honoraro sumos, išskyrus a) punkte minimą honorarą.

(3) Šiame straipsnyje terminas „honoraras“ - tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi ar teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio (įskaitant kino filmus ir filmus ar įrašus juostose televizijai ar radijui), bet kokio patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autoriaus teisėmis arba už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar moksline įranga, arba už informaciją (know-how) apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

(4) Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas, už kurį mokamas honoraras, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze. Tokiu atveju, taikomos atitinkamai šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

(5) Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo mokėtojas yra pati Valstybė, tos Valstybės politinis padalinys, vietos valdžia ar rezidentas. Tačiau, kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir tokį honorarą moka ta nuolatinė buveinė ar

² Taikant Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 4 ir 7 dalis, žr. į apibendrintą tekstą 28 psl.

nuolatinė bazė, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė yra.

(6) Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens mokamo honoraro suma, nesvarbu dėl kokios priežasties, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai honoraro sumai. Tokiu atveju, išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

(7) **[PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 ir 4 dalimis ³]** [Šio straipsnio nuostatos netaikomos, jei bet kokio asmens, susijusio su teisių, už kurias mokamas honoraras, sukūrimu ar perleidimu, pagrindinis tikslas ar vienas pagrindinių tikslų - pasinaudoti šiuo straipsniu tokio sukūrimo ar perleidimo dėka.]

13 straipsnis **Kapitalo prieaugio pajamos**

(1) Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš šios Sutarties 6 straipsnyje minimo ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

(2) Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna, perleisdamas:

(a) akcijas, išskyrus pripažintoje vertybinių popierių biržoje kotiruojamas akcijas, kurių vertę arba kurių vertės didžiąją dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas; arba

(b) dalį bendrijoje ar patikoje (trust), kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas arba a) punkte minimos akcijos, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

(3) Prieaugio pajamos, gaunamos perleisus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamą turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinėi bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas naudoja kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikdamas savarankiškas individualias paslaugas, įskaitant tokias prieaugio pajamas, gaunamas perleisus tokią nuolatinę buveinę (atskirai ar kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

(4) Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš laivų ar orlaivių, kuriuos ta įmonė naudoja tarptautiniams gabenimams, perleidimo arba iš su

³ Taikant Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 4 ir 7 dalis, žr. į apibendrintą tekstą 28 psl.

tokių laivų ar orlaivų naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

(5) Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto perleidimo, išskyrus šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodyto turto, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

(6) Šio straipsnio 5 dalies nuostatos nedaro įtakos Susitariančiosios Valstybės teisei pagal savo įstatymus apmokestinti kapitalo prieaugio pajamas, kurias iš bet kokio turto perleidimo gauna fizinis asmuo, kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, bet buvo pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentu bet kuriuo metu penkerių metų laikotarpiu, skaičiuojamu iki pat turto perleidimo dienos.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

(1) Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna teikdamas profesines paslaugas ar vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savo veiklai vykdyti jis neturi nuolatinės bazės, kuria gali reguliariai naudotis. Jei jis tokią nuolatinę bazę turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tokia jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi bazei. Šiam tikslui, jei Susitariančiosios Valstybės rezidentas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikoma, kad jis tais finansiniais metais toje kitoje Valstybėje turėjo nuolatinę bazę, kuria galėjo reguliariai naudotis, o pajamos, gaunamos iš anksčiau minėtos jo veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinėi bazei.

(2) Terminas „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją ar mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusi veikla

(1) Atsižvelgiant į šios Sutarties 16, 18, 19, 20 ir 21 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jei samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

(2) Nepaisant šio straipsnio 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomą darbą, apmokestinamas tik pirmoje Valstybėje, jei:

(a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais, ištiesai ar su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir

(b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

(c) atlyginimo sąnaudas padengia ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

(3) Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

Artistai ir sportininkai

(1) Nepaisant šios Sutarties 14 straipsnio ir 15 straipsnio nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo ar televizijos artistas ar muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

(2) Jei pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tos pajamos, nepaisant šios Sutarties 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas šią veiklą atlieka.

(3) Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo vizitas į tą Valstybę visiškai ar didžiąja dalimi yra finansuojamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios valstybinių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

Pensijos

(1) Atsižvelgiant į šios Sutarties 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, ir bet kokia tokiam rezidentui mokama renta apmokestinama tik toje Valstybėje.

(2) Terminas „renta“ - tai nustatyto dydžio suma, mokama fiziniam asmeniui periodiškai nustatytu laiku visą jo gyvenimą arba apibrėžtu ar nustatomu laikotarpiu pagal įsipareigojimą mokėti tokias išmokas, atsilyginant už adekvačią ir visiškai pinigais ar kita tokios vertės forma įmokėtą sumą.

19 straipsnis Valstybės tarnyba

(1) (a) Atlyginimas, išskyrus pensiją, kurią Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba jų įstaiga, arba subjektas, nuosavybės teise visiškai priklausantis tai Valstybei, politiniam padaliniui ar vietos valdžiai, moka fiziniam asmeniui už paslaugas tai Valstybei, padaliniui, valdžiai, įstaigai ar subjektui, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

(b) Nepaisant šios dalies a) punkto nuostatų, toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei paslaugos teikiamos toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalinis subjektas; arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

(2) (a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba jų įstaiga, arba subjektas, nuosavybės teise visiškai priklausantis tai Valstybei, politiniam padaliniui ar vietos valdžiai, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už paslaugas tai Valstybei, padaliniui, valdžiai, įstaigai ar subjektui, apmokestinama tik toje Valstybėje.

(b) Nepaisant šios dalies a) punkto nuostatų, tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.

(3) Šios Sutarties 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už tarnybą, susijusią su Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios, arba jų įstaigos, arba subjekto, nuosavybės teise visiškai priklausančio tai Valstybei, politiniam padaliniui ar vietos valdžiai, vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis

Studentai

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra ar prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi ar tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

Profesoriai ir mokytojai

(1) Fizinį asmenį, kuris į Susitariančiąją Valstybę atvyko mokyti ar atlikti tiriamojo darbo universitete, koledže ar kitoje toje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintoje mokymo institucijoje, ir kuris yra ar prieš pat atvykdamas buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, pirmiau minėta Susitariančioji Valstybė atleidžia nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar tiriamąjį darbą, bet ne ilgesniam kaip dveju metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis tokiam tikslui pirmą kartą atvyko į tą Valstybę.

(2) Šis straipsnis taikomas tik pajamoms, gaunamoms už tiriamąjį darbą, jei tokiu fizinio asmens atliekamu tiriamuoju darbu siekiama visuomeninių tikslų, o ne visų pirma kurio nors kito privataus asmens ar asmenų naudos.

22 straipsnis

Kitos pajamos

(1) Šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose neaptartos pajamų rūšys, kurių faktiškasis savininkas yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, nesvarbu, kur susidarantis, išskyrus iš patikų (trusts) ar mirusių asmenų palikimo (estates) jų administravimo metu gaunamas pajamas, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

(2) Šio straipsnio 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš šios Sutarties 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas, už kurį gaunamos pajamos, yra efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė baze. Tokiu atveju, taikomos atitinkamai šios Sutarties 7 straipsnio ar 14 straipsnio nuostatos.

(3) Jei dėl ypatingų santykių tarp šio straipsnio 1 dalyje minimo asmens ir kokio nors kito asmens arba tarp jų abiejų ir kokio nors trečiojo asmens toje dalyje minimų pajamų suma yra didesnė už sumą (jeigu taip būtų), dėl kurios jie būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju, pajamų

perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant ir į kitas taikomas šios Sutarties nuostatas.

(4) **[PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 ir 4 dalimis ⁴]** [Šio straipsnio nuostatos netaikomos, jei bet kokio asmens, susijusio su teisių, už kurias mokamos pajamos, sukūrimu ar perleidimu, pagrindinis tikslas ar vienas pagrindinių tikslų - pasinaudoti šiuo straipsniu tokio sukūrimo ar perleidimo dėka.]

23 straipsnis

Įvairios tam tikrai veiklai jūros šelfe taikomos taisyklės

(1) Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant bet kokių kitų šios Sutarties nuostatų.

(2) Šiame straipsnyje terminas „veikla jūros šelfe“ - tai Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Susitariančiojoje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu ar eksploatavimu.

(3) Susitariančiosios Valstybės įmonė, kuri vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe, atsižvelgiant į šio straipsnio 4 ir 5 dalis, laikoma vykdančia komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę.

(4) Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos, jei kitos Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe ištiesai arba su pertraukomis vykdoma veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu trunka ne ilgiau kaip trisdešimt dienų. Šioje dalyje:

(a) jei Susitariančiosios Valstybės įmonė, vykdanči veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe, yra asocijuota su kita įmone, vykdančia iš esmės panašią veiklą tame jūros šelfe, tai laikoma, kad pirmoji įmonė vykdo visą tokią antrosios įmonės veiklą, išskyrus tą veiklos dalį, kuri vykdoma tuo pačiu metu, kaip jos pačios veikla;

(b) laikoma, kad įmonė yra asocijuota su kita įmone, jei viena jų tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba jei tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja abiejų įmonių valdyme, kontrolėje ar kapitale.

(5) Atsižvelgiant į šio straipsnio 6 dalį, Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas kitos Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe vykdomai veiklai naudojant laivus ar orlaivius, kurie visų pirma yra skirti atsargoms ar personalui pervežti, arba vilkikus ar buksyrus, arba inkarais tvirtinamus laivus, apmokestinamas tik toje Valstybėje, kurios rezidentė yra minėtoji įmonė.

⁴ Taikant Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 4 ir 7 dalis, žr. į apibendrintą tekstą 28 psl.

(6) Šio straipsnio 5 dalies nuostatos netaikomos pelnui, gaunamam bet kuriuo laikotarpiu, kuriuo:

(a) toks laivas ar orlaivis pagal sutartį daugiausia naudojamas ne atsargoms ar personalui pervežti į jūros šelfe vykdomos veiklos vietas ar tarp jų, o kitiems tikslams; arba

(b) vilkikas ar buksyras pagal sutartį naudojamas ne laivams vilkti ar buksyruoti, o kitam tikslui; arba

(c) inkaru tvirtinamas laivas pagal sutartį naudojamas ne veiklai, vykdomai pritvirtinus jį inkaru, o kitam tikslui.

(7) Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe vykdo veiklą, teikdamas profesines paslaugas ar atlikdamas kitokią savarankiško pobūdžio darbą, laikomas vykdančiu tokią veiklą per toje kitoje Valstybėje esančią nuolatinę bazę.

(8) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentai gauna už samdomąjį darbą, susijusį su veikla kitos Susitariančiosios Valstybės jūros šelfe, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

(9) Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna perleisdamas:

(a) žvalgyimo ar eksploatavimo teises; arba

(b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su toje kitoje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu ar eksploatavimu; arba

(c) akcijas, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės, toks turtas ar tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje. Šioje dalyje terminas „žvalgyimo ar eksploatavimo teisės“ - tai teisės į aktyvus, sukuriamus žvalgant ar eksploatuojant kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį jūros dugną ir gruntą bei jų gamtos išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį ar į naudą iš jų.

24 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo panaikinimas

(1) (a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas ar kapitalo prieaugio pajamas, kurios remiantis šia Sutartimi gali būti apmokestinamos Jungtinėje Karalystėje, Lietuva, jei jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš to rezidento pajamų mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Jungtinėje Karalystėje

sumokėtam Jungtinės Karalystės tokių pajamų mokesčiui, įmonių mokesčiui ar kapitalo prieaugio mokesčiui.

Tačiau tokia atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos mokesčio dalį, kuri yra priskiriama pajamoms ar kapitalo prieaugio pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Jungtinėje Karalystėje.

(b) Šios dalies a) punkto tikslui, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Jungtinės Karalystės rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsų teisę turinčių akcijų, Jungtinėje Karalystėje mokamas mokestis apima ne tik dividendų mokestį, bet ir kompanijos pelno, iš kurio buvo sumokėti tokie dividendai, mokestį.

(2) Atsižvelgiant į Jungtinės Karalystės įstatymo (kuris neturi įtakos bendrajam principui) apie už Jungtinės Karalystės teritorijos ribų sumokėto mokesčio įskaitymą į Jungtinės Karalystės mokestį nuostatas:

(a) Lietuvos mokestį, sumokėtą pagal Lietuvos įstatymus ir remiantis šia Sutartimi, tiesiogiai ar išskaičiuojant, nuo pelno, pajamų ar apmokestinamų prieaugio pajamų, susidariusių iš Lietuvoje esančių šaltinių (išskyrus dividendų atveju – pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokestį), leidžiama įskaityti į bet kurį Jungtinės Karalystės mokestį, apskaičiuotą tam pačiam pelnui, pajamoms ar apmokestinamoms prieaugio pajamoms, kuriems buvo apskaičiuotas Lietuvos mokestis;

(b) tuo atveju, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, moka dividendus kompanijai, kuri yra Jungtinės Karalystės rezidentė ir kuri tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja ne mažiau kaip 10 procentų dividendus mokančios kompanijos balsų, įskaitant mokestį atsižvelgiama (kartu atsižvelgiant į bet kurį Lietuvos mokestį, kurį galima įskaityti remiantis šios dalies a) punkto nuostatomis) į Lietuvos mokestį, kurį kompanija moka nuo pelno, iš kurio išmokėti dividendai.

(3) Šio straipsnio 1 ir 2 dalių tikslams Susitariančiosios Valstybės rezidento pelnas, pajamos ir kapitalo prieaugio pajamos, kurios, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, laikomos susidarančiomis iš šaltinių, esančių toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

25 straipsnis **Lengvatų apribojimas**

(1) Kai pagal kurią nors šios Sutarties nuostatą kokios nors pajamos Susitariančiojoje Valstybėje atleidžiamos nuo mokesčio, o pagal kitoje Susitariančiojoje Valstybėje galiojantį įstatymą asmuo privalo mokėti mokestį tik nuo tos pajamų dalies, kuri yra pervedama į tą kitą Susitariančiąją Valstybę ar joje gaunama, o ne nuo visos jų sumos, tada lengvata, kurią pagal šią Sutartį galima taikyti pirmiau minėtoje Susitariančiojoje

Valstybėje, taikoma tik tai pajamų daliai, kuri apmokestinama kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

(2) [PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 ir 4 dalimis ⁵] [Nepaisant jokių kitų šios Sutarties straipsnių nuostatų, Susitariančiosios Valstybės rezidentui, kurio pajamos ar kapitalo prieaugio pajamos, pritaikius vidaus įstatymą dėl užsienio investicijų skatinimo, nėra apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje arba apmokestinamos sumažintu tarifu, netaikomas joks mokesčio sumažinimas ar atleidimas nuo jo, kuri pagal šią Sutartį suteikia kita Susitariančioji Valstybė, jei tokio rezidento ar su tokiu rezidentu susijusio asmens pagrindinis tikslas ar vienas pagrindinių tikslų buvo pasinaudoti šios Sutarties teikiama nauda.]

26 straipsnis

Bendrijos

Kai pagal kurią nors šios Sutarties nuostatą bendrija, kaip Lietuvos rezidentė, turi teisę būti atleista nuo bet kokių pajamų ar kapitalo prieaugio pajamų mokesčio Jungtinėje Karalystėje, ta nuostata neturi būti aiškinama kaip ribojanti Jungtinės Karalystės teisę apmokestinti bet kuriam bendrijos nariui, Jungtinės Karalystės rezidentui, tenkančią tokių pajamų ar kapitalo prieaugio pajamų dalį; tačiau bet kokios tokios pajamos ar kapitalo prieaugio pajamos šios Sutarties 24 straipsnio tikslams laikomos pajamomis ar prieaugio pajamomis, gaunamomis iš Lietuvoje esančių šaltinių.

27 straipsnis

Nediskriminavimas

(1) Susitariančiosios Valstybės nacionalinio subjekto bet koks apmokestinimas ar bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms neturi būti kitokie ar didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą ar galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

(2) Asmenų be pilietybės, Susitariančiosios Valstybės rezidentų, bet koks apmokestinimas ar bet kokie su juo susiję reikalavimai nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos Valstybės nacionalinių subjektų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms.

(3) Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas.

(4) Išskyrus atvejus, kai taikomos šios Sutarties 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 ar 8 dalies, 12 straipsnio 6 ar 7 dalies arba 22 straipsnio 3 ar 4 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ar kitos išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną

⁵ Taikant Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 4 ir 7 dalis, žr. į apibendrintą tekstą 28 psl.

išskaičiuojamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

(5) Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas ar bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

(6) Šis straipsnis negali būti aiškinamas kaip įpareigojantis kurią nors Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti fiziniams asmenims, kurie nėra tos Valstybės rezidentai, kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ar sumažinimus, kurie yra teikiami fiziniams asmenims - rezidentams.

(7) Šio straipsnio nuostatos taikomos mokesčiams, kuriems taikoma ši Sutartis.

28 straipsnis **Abipusio susitarimo procedūra**

(1) [**PAKEISTA Daugiašalės konvencijos 16 straipsnio 1 dalimi**] [Kai Susitariančiosios Valstybės rezidentas mano, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra ar bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo tų Valstybių vidaus įstatymuose numatytų teisės gynimo priemonių, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma šios Sutarties 27 straipsnio 1 dalis, į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį.]

Daugiašalės konvencijos 16 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu pakeičiamas šios Sutarties 28 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny s⁶:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 16 STRAIPSNIS – ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų *Susitariančiųjų Valstybių* veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant *šios Sutarties* nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į

⁶ Pagal Daugiašalės konvencijos 35 straipsnio 4 dalį, Daugiašalės konvencijos 16 straipsnis įtakoja šią Sutartį kai pareiškimas pateikiamas Susitariančiosios Jurisdikcijos kompetentingam asmeniui 2019 m. sausio 1 d. ar po jos, išskyrus pareiškimus, kurie tą dieną nebuvo tinkami pateikti pagal Sutartį, iki jos pakeitimo šia Konvencija, neatsižvelgiant į mokesčinį laikotarpį, su kuriuo susijęs pareiškimas.

tų *Susitariančiųjų Valstybių* vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemonės, pateikti pareiškimą bet kurios *Susitariančiosios Valstybės* kompetentingam asmeniui.

Šios Sutarties nuostatos pakeičiamos Daugiašalės konvencijos 16 straipsnio 1 dalies antru sakiniu tiek, kiek šios Sutarties nuostatos nesuderinamos su Daugiašalės konvencijos 16 straipsnio 1 dalies antru sakiniu ⁷:

Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda *šios Sutarties* nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

(2) Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos *Susitariančiosios Valstybės* kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta *šios Sutarties* neatitinkančio apmokestinimo.

*Daugiašalės konvencijos 16 straipsnio 2 dalies antras sakiny s taikomas šiai Sutarčiai*⁸:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 16 STRAIPSNIS - ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į *Susitariančiųjų Valstybių* vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

(3) *Susitariančiųjų Valstybių* kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutarčių.

*Daugiašalės konvencijos 16 straipsnio 3 dalies antras sakiny s taikomas šiai Sutarčiai*⁹:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 16 STRAIPSNIS - ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo *šioje Sutar tyje* nenustatytais atvejais.

⁷ Pagal Daugiašalės konvencijos 35 straipsnio 4 dalį, Daugiašalės konvencijos 16 straipsnis įtakoja šią Sutarčių kai pareiškimas pateikiamas *Susitariančiosios Jurisdikcijos* kompetentingam asmeniui 2019 m. sausio 1 d. ar po jos, išskyrus pareiškimus, kurie tą dieną nebuvo tinkami pateikti pagal Sutarčių, iki jos pakeitimo šia Konvencija, neatsižvelgiant į mokes tinį laikotarpį, su kuriuo susijęs pareiškimas.

⁸ Pagal Daugiašalės konvencijos 35 straipsnio 4 dalį, Daugiašalės konvencijos 16 straipsnis įtakoja šią Sutarčių kai pareiškimas pateikiamas *Susitariančiosios Jurisdikcijos* kompetentingam asmeniui 2019 m. sausio 1 d. ar po jos, išskyrus pareiškimus, kurie tą dieną nebuvo tinkami pateikti pagal Sutarčių, iki jos pakeitimo šia Konvencija, neatsižvelgiant į mokes tinį laikotarpį, su kuriuo susijęs pareiškimas.

⁹ Pagal Daugiašalės konvencijos 35 straipsnio 4 dalį, Daugiašalės konvencijos 16 straipsnis įtakoja šią Sutarčių kai pareiškimas pateikiamas *Susitariančiosios Jurisdikcijos* kompetentingam asmeniui 2019 m. sausio 1 d. ar po jos, išskyrus pareiškimus, kurie tą dieną nebuvo tinkami pateikti pagal Sutarčių, iki jos pakeitimo šia Konvencija, neatsižvelgiant į mokes tinį laikotarpį, su kuriuo susijęs pareiškimas.

(4) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį.

29 straipsnis

Keitimasis informacija

(1) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, būtina įgyvendinant šios Sutarties nuostatas ar Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, nuostatas, tiek, kiek jose numatytas apmokestinimas neprieštarauja šiai Sutartčiai, o ypač užkertant kelią sukčiavimui ir palengvinant įstatyminių nuostatų dėl legalaus mokesčių sumažinimo administravimą. Keitimasis informacija neapsiriboja šios Sutartties 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma slapta ir atskleidžiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant ar renkant, priverstinai išieškant ar teismo keliu persekiojant arba nagrinėjant apeliacijas dėl mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose ar teismo sprendimuose.

(2) Šio straipsnio 1 dalies nuostatos jokių būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios kurios nors Susitariančiosios Valstybės kompetentingą asmenį:

- (a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ar administracinės praktikos;
- (b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus ar įprastą administracinę tvarką;
- (c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors veiklos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba veiklos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai.

30 straipsnis

Diplomatinių ar nuolatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojai

Ši Sutartis neturi įtakos mokesstinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių ar nuolatinių atstovybių, ar konsulinių įstaigų darbuotojams remiantis bendromis tarptautinės teisės normomis arba specialių susitarimų nuostatomis.

Šios Sutarties nuostatos pakeičiamos Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalimi tiek, kiek šios Sutarties nuostatos nesuderinamos su Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalimi:

DAUGIAŠALĖS KONVENCIJOS 7 STRAIPSNIS – PIKTNAUDŽIAVIMO
SUTARTIMI PREVENCIJA

(Pagrindinių tikslų įvertinimo nuostata)

Nepaisant bet kurių *šios Sutarties* nuostatų, *šios Sutarties* lengvata nesuteikiama pajamoms, jei, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad tokios lengvatos gavimas buvo vienas pagrindinių bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslų, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka *šios Sutarties* atitinkamų nuostatų tikslą ir siekį.

Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 4 dalis taikoma Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 daliai:

Jeigu asmeniui neleidžiama pasinaudoti *šios Sutarties* teikiama lengvata pagal *Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalies* nuostatas, *Susitariančiųjų Valstybių* kompetentingas asmuo, kuris kitu atveju būtų suteikęs šias lengvatas, vis tiek laikys, kad toks asmuo turi teisę gauti šias lengvatas ar įvairias su konkrečiomis pajamomis susijusias lengvatas, jei toks kompetentingas asmuo minėto asmens prašymu ir atsižvelgęs į reikšmingus faktus ir aplinkybes nustato, kad tokios lengvatos būtų suteiktos tam asmeniui, jeigu nebūtų sandorio ar susitarimo, nurodyto *Daugiašalės konvencijos 7 straipsnio 1 dalyje*. *Susitariančiosios Valstybės* kompetentingas asmuo, kuriam kitos *Susitariančiosios Valstybės* rezidentas pateikė prašymą pagal šią dalį, prieš atmesdamas prašymą tariasi su kitos *Susitariančiosios Valstybės* kompetentingu asmeniu.

31 straipsnis
Įsigaliojimas

Susitariančiųjų Valstybių vyriausybės diplomatiniais kanalais praneša viena kitai apie įstatymu nustatytą procedūrą, reikalingą šiai Sutartčiai įsigalioti, užbaigimą. Ši Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš šių pranešimų gavimo dieną ir pradama taikyti:

(a) Lietuvoje:

(i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio, apmokestinant pajamas, gaunamas 2002 m. sausio pirmą dieną ar po jos;

(ii) kitiems mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius 2002 m. sausio pirmą dieną ar po jos;

(b) Jungtinėje Karalystėje:

(i) pajamų mokesčiui ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiui – už bet kuriuos apmokestinimo metus, prasidedančius 2002 m. balandžio 6 d. ar po jos;

(ii) įmonių pajamų mokesčiui - už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius 2002 m. balandžio 1 d. ar po jos.

32 straipsnis Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma:

(a) Lietuvoje:

(i) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio - neapmokestinant pajamų, gaunamų kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną ar po jos;

(ii) kitiems mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną ar po jos;

(b) Jungtinėje Karalystėje:

(i) pajamų mokesčiui ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiui - už bet kuriuos apmokestinimo metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, balandžio 6 dieną ar po jos;

(ii) įmonių pajamų mokesčiui - už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, balandžio 1 dieną ar po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 2001 m. kovo 19 d. lietuvių ir anglų kalbomis, abu tekstai turi vienodą galią.

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
VARDU**

**DIDŽIOSIOS BRITANIJOS IR ŠIAURĖS
AIRIJOS JUNG TINĖS KARALYSTĖS
VYRIAUSYBĖS VARDU**

APSIKEITIMAS NOTOMIS

Londonas

2001 metų kovo 19 diena

Jūsų Ekscelencija,

Turiu garbės kreiptis dėl Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės Sutarties dėl pajamų bei kapitalo prieaugio pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos, kuri šiandien buvo pasirašyta, ir Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės Vyriausybės vardu pateikti tokius pasiūlymus dėl jos taikymo:

1. 2 straipsnio 3 dalies a) punktas

Jungtinė Karalystė pažymi tą faktą, kad Sutartyje išvardyti galiojantys mokesčiai yra esminės reformų programos objektas, ir jeigu nebūtų galima sutikti, kad tam tikras naujas mokestis atitinka šio straipsnio 4 dalies sąlygas, Jungtinė Karalystė yra pasiruošusi nedelsdama pradėti derybas dėl šią Sutartį papildančio protokolo.

2. 4 straipsnio 3 dalis

Kai asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi jo statusą nustatyti abipusiu susitarimu, jie atsižvelgia į tokius veiksnius kaip faktiško vadovavimo vieta, vieta, kur jis inkorporuotas ar kitaip įsteigtas, ir į visus kitus reikšmingus veiksnius.

3. 5 straipsnio 6 dalis

Susitariančiosios Valstybės sutaria, kad:

(i) 6 dalies antrasis sakiny netaikomas, išskyrus atvejus, kai agento ir įmonės tarpusavio komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba sudaroma kitokios sąlygos, negu būtų sukurtos arba sudarytos, jei visa arba beveik visa agento veikla nebūtų vykdoma tos įmonės vardu; ir

(ii) nustatydamas, ar visa arba beveik visa veikla vykdoma tos įmonės vardu, Susitariančiosios Valstybės atsižvelgia į bet kokius tinkamus veiksnius bet kuriuo 12 mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais. Būtent, jei tuo 12 mėnesių laikotarpiu atitinkama visa arba beveik visa veikla vykdoma tos įmonės vardu ilgiau kaip 9 mėnesius, tai tais finansiniais metais ji laikoma vykdoma būtent taip.

4. 6 straipsnio 3 dalis

Susitariančiosios Valstybės supranta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje perleidžiant nekilnojamąjį turtą, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje remiantis šios Sutarties 13 straipsniu.

5. 7 straipsnis 3 dalis

Suprantama, kad, nustatant nuolatinės buveinės pelną, išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia išskaičiuoti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus.

6. 12 straipsnis

Susitariančiosios Valstybės sutaria, kad jei bet kokioje sutartyje tarp Lietuvos ir trečiosios valstybės, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) nare šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva sutinka 12 straipsnio 2 dalies a) punkte nurodytiems honorarams taikyti mažesnę kaip 5 procentų mokesčio tarifą arba bet kokiems kitiems honorarams – mažesnę kaip 10 procentų tarifą ir ta sutartis įsigalioja arba prieš šios Sutarties įsigaliojimo dieną, arba po jos, Lietuvos kompetentingi asmenys nedelsiant po sutarties su trečiąja valstybe įsigaliojimo dienos praneša Jungtinės Karalystės kompetentingiems asmenims apie tos sutarties atitinkamoje dalyje nustatytas sąlygas, ir tokiu mažesniu mokesčio tarifu pakeičiamas šios Sutarties 12 straipsnio 2 dalies a) punkte nurodytiems honorarams taikomas 5 procentų tarifas arba bet kokiems kitiems honorarams taikomas 10 procentų tarifas, ir toks pakeitimas pradedamas taikyti nuo tos sutarties arba nuo šios Sutarties, priklausomai nuo to, kuri vėlesnė, įsigaliojimo dienos.

7. 25 straipsnio 2 dalis

Suprantama, kad užsienio investicijų skatinimo priemonės neapima priemonių, skatinančių tik vidaus investicijas.

Jei Lietuvos Respublikos Vyriausybė aukščiau išdėstytiems pasiūlymams pritartų, aš turėčiau garbės pasiūlyti, kad ši Nota ir Jūsų Ekscelencijos atsakymas į ją būtų laikomi dviejų Vyriausybių susitarimu šiuo klausimu, kuris įsigaliojotų tuo pačiu metu kaip ir Sutartis.

Naudodamasis proga norėčiau dar kartą išreikšti savo aukščiausią pagarbą Jūsų Ekscelencijai.

* * * * *

Vilnius, 2001 m. kovo 19 d.

Jūsų Ekscelencija,

Esu gavęs Jūsų 2001 metų kovo 19 dienos notą, kurioje teigiama:

“Jūsų Ekscelencija,

Turiu garbės kreiptis dėl Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės Vyriausybės ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės Sutarties dėl pajamų bei kapitalo prieaugio pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos, kuri šiandien buvo pasirašyta, ir Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtinės Karalystės Vyriausybės vardu pateikti tokius pasiūlymus dėl jos taikymo:

1. 2 straipsnio 3 dalies a) punktas

Jungtinė Karalystė pažymi tą faktą, kad Sutartyje išvardyti galiojantys mokesčiai yra esminės reformų programos objektas, ir jeigu nebūtų galima sutikti, kad tam tikras naujas mokestis atitinka šio straipsnio 4 dalies sąlygas, Jungtinė Karalystė yra pasiruošusi nedelsdama pradėti derybas dėl šią Sutartį papildančio protokolo.

2. 4 straipsnio 3 dalis

Kai asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi jo statusą nustatyti abipusiu susitarimu, jie atsižvelgia į tokius veiksnius kaip faktiško vadovavimo vieta, vieta, kur jis inkorporuotas ar kitaip įsteigtas, ir į visus kitus reikšmingus veiksnius.

3. 5 straipsnio 6 dalis

Susitariančiosios Valstybės sutaria, kad:

(i) 6 dalies antrasis sakinytis netaikomas, išskyrus atvejus, kai agento ir įmonės tarpusavio komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba sudaroma kitokios sąlygos, negu būtų sukurtos arba sudarytos, jei visa arba beveik visa agento veikla nebūtų vykdoma tos įmonės vardu; ir

(ii) nustatydamas, ar visa arba beveik visa veikla vykdoma tos įmonės vardu, Susitariančiosios Valstybės atsižvelgia į bet kokius tinkamus veiksnius bet kuriuo 12 mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais. Būtent, jei tuo 12 mėnesių laikotarpiu atitinkama visa arba beveik visa veikla vykdoma tos įmonės vardu ilgiau kaip 9 mėnesius, tai tais finansiniais metais ji laikoma vykdoma būtent taip.

4. 6 straipsnio 3 dalis

Susitariančiosios Valstybės supranta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje perleidžiant nekilnojamąjį turtą, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje remiantis šios Sutarties 13 straipsniu.

5. 7 straipsnis 3 dalis

Suprantama, kad, nustatant nuolatinės buveinės pelną, išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus.

6. 12 straipsnis

Susitariančiosios Valstybės sutaria, kad jei bet kokioje sutartyje tarp Lietuvos ir trečiosios valstybės, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) nare šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva sutinka 12 straipsnio 2 dalies a) punkte nurodytiems honorarams taikyti mažesnę kaip 5 procentų mokesčio tarifą arba bet kokiems kitiems honorarams – mažesnę kaip 10 procentų tarifą ir ta sutartis įsigalioja arba prieš šios Sutarties įsigaliojimo dieną, arba po jos, Lietuvos kompetentingi asmenys nedelsiant po sutarties su trečiaja valstybe įsigaliojimo dienos praneša Jungtinės Karalystės kompetentingiems asmenims apie tos sutarties atitinkamoje dalyje nustatytas sąlygas, ir tokiu mažesniu mokesčio tarifu pakeičiamas šios Sutarties 12 straipsnio 2 dalies a) punkte nurodytiems honorarams taikomas 5 procentų tarifas arba bet kokiems kitiems honorarams taikomas 10 procentų tarifas, ir toks pakeitimas pradedamas taikyti nuo tos sutarties arba nuo šios Sutarties, priklausomai nuo to, kuri vėlesnė, įsigaliojimo dienos.

7. 25 straipsnio 2 dalis

Suprantama, kad užsienio investicijų skatinimo priemonės neapima priemonių, skatinančių tik vidaus investicijas.

Jei Lietuvos Respublikos Vyriausybė aukščiau išdėstytiems pasiūlymams pritartų, aš turėčiau garbės pasiūlyti, kad ši Nota ir Jūsų Ekscelencijos atsakymas į ją būtų laikomi dviejų Vyriausybių susitarimu šiuo klausimu, kuris įsigaliojotų tuo pačiu metu kaip ir Sutartis.”

Kadangi Lietuvos Respublikos Vyriausybė aukščiau išdėstytiems pasiūlymams pritaria, turiu garbės patvirtinti, kad Jūsų Ekscelencijos nota ir šis atsakymas yra laikomi dviejų Vyriausybių susitarimu šiuo klausimu, kuris įsigalioja tuo pačiu metu kaip ir Sutartis.

Naudodamasis proga norėčiau dar kartą išreikšti savo aukščiausią pagarbą Jūsų Ekscelencijai.